

Sygn. akt II Kp 64/14

POSTANOWIENIE

Dnia 28 marca 2014r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział II Karny w składzie :

Przewodniczący: SSR Krzysztof Jawor

Protokolant: Ewelina Zachilska

po rozpoznaniu w sprawie o czyny z art. 278 § 1 k.k. i inne

na skutek zażalenia pokrzywdzonego A. B.

w przedmiocie umorzenia dochodzenia

na podstawie art. 465 § 2 k.p.k. w zw. z art. 329 § 1 k.p.k.

postanowił :

nie uwzględniać zażalenia pokrzywdzonego A. B. z dnia 17 stycznia 2014r. na postanowienie Prokuratury Rejonowej w Dzierżoniowie z dnia

30 grudnia 2013r., w sprawie o sygn. akt 1 Ds. 1773/13, w przedmiocie umorzenia dochodzenia i utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 grudnia 2013r. Prokuratura Rejonowa w Dzierżoniowie, w sprawie o sygn. 1 Ds. 1773/13, umorzyła dochodzenie w sprawie dokonanej w okresie od 24 września 2010r. do 4 maja 2011r. w B. kradzieży instalacji grzewczych oraz sanitarnych z domu jednorodzinny przy ul. (...), a także zniszczenia tam mienia w postaci wycięcia pieca/kominka, rur instalacyjnych, demontażu wanny, umywalki, gabloty i kuchenki gazowej i spowodowania strat o nieustalonej wartości na szkodę K., K. oraz W. B. (B.), to jest o czyn z art. 278 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., z uwagi na brak w zachowaniu sprawcy znamion czynu zabronionego.

A. B. nie zgadzając się z decyzją Prokuratora zaskarżył zażaleniem

z dnia 17 stycznia 2014r. przedmiotowe postanowienie, wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia i podjęcie umorzono dochodzenia w celu kontynuowania. W uzasadnieniu wskazano, iż przedmiot postępowania został zakreślony błędnie zarówno pod względem formalnym jak i materialnym. Zarzucono, iż w postanowieniu o umorzeniu dochodzenia dokonano błędnej kwalifikacji czynu. Ponadto skarżący podniósł, iż w części umorzenia dotyczącej opisu i kwalifikacji czynu pominięto go jako pokrzywdzonego, z kolei w uzasadnieniu postanowienia określa się go, jako „spadkobiercę” po zmarłym bracie K. B. (1). Skarżący podkreślił, iż był współwłaścicielem domu (łącznie z instalacjami) w ¼ od daty jego budowy do sprzedaży w listopadzie 2013r. Nie był spadkobiercą po śmierci brata, a jego część we współwłasności odziedziczyły wyłącznie jego dzieci W. B., K. B. (2) i K. B. (3). W ocenie A. B. błędne określenie jego roli w sprawie świadczy o pobieżności analizy materiału dowodowego, skutkującej umorzeniem dochodzenia. Skarżący zarzucił również, iż uzasadnienie postanowienia

o umorzeniu dochodzenia nie zawiera informacji dotyczącej przyczyn nie dania wiary jego zeznaniom, co do treści ustaleń z J. B. w zakresie zleconych jej czynności związanych ze sprzątnięciem domu. A. B. przyznał, iż nie zna treści zeznań J. B. w tym zakresie, ale domniema, że są one odmienne od jego, zarzucając jednocześnie zaniechanie wyjaśnienia tych sprzeczności, choćby w drodze konfrontacji. Skarżący wskazał, iż na potwierdzenie

swojego stanowiska w sprawie wskazał bezpośredni dowód w postaci wiedzy gosposi – S. Z. oraz wiedzy pośredniej sąsiadów państwa K. oraz byłej żony B. B. i dzieci brata. Przy czym skarżący wskazał, iż jeżeli powyższe dowody przeprowadzono, a ich wynik jest odmienny od jego twierdzeń – to zarzuca organom ścigania zaniechanie wyjaśnienia sprzeczności w drodze konfrontacji.

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Dzierżoniowie przekazując powyższe zażalenie do rozpoznania Sądowi, wniósł o jego nieuwzględnienie i utrzymanie w mocy zaskarżone postanowienie w mocy, wskazując, że przeprowadzone postępowanie nie dało podstaw do stwierdzenia, iż doszło do popełnienia przestępstwa.

Sąd, po dokonaniu wnikliwej analizy akt sprawy, w szczególności w kontekście zażalenia skarżącego, uznał, iż decyzja procesowa podjęta przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Dzierżoniowie o umorzeniu dochodzenia w sprawie jest zasadna, a zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie, w związku, z czym utrzymał zaskarżone postanowienie w mocy.

W realiach przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, że zgromadzony w sprawie materiał jednoznacznie wskazuje, iż zarzucanym przez A. B. (a także przez W. B., K. B. (3) oraz K. B. (2)) czynach brak jest znamion czynów zabronionych. Wprawdzie zgadzając się w tej kwestii ze skarżącym, uznać należy, iż w postanowieniu o umorzeniu dochodzenia niewątpliwie błędnie przyjęto kwalifikację prawną czynów, jednakże wskazać należy, iż postępowanie wszczęto i prowadzono w sprawie o czyn z art. 278 § 1 k.k. oraz o czyn z art. 288 § 1 k.k. (postanowienie o wszczęciu dochodzenia z dnia 10 października 2013r. – karta 20 akt), co również wynika z analizy akt sprawy. Nieprawidłowa kwalifikacja przyjęta w postanowieniu o umorzeniu dochodzenia nie miała jednak wpływu na prawidłowość przeprowadzonego postępowania przygotowawczego.

Również podnoszony przez skarżącego zarzut nie wskazania go w opisie czynu, jako pokrzywdzonego w sprawie, jak również określenia go w uzasadnieniu postanowienia o umorzeniu dochodzenia jako „spadkobiercy” jest zasadny, jednakże kwestie te nie miały wpływu na przebieg samego postępowania. Skarżący bowiem został w sprawie potraktowany jako pokrzywdzony, został mu doręczony odpis postanowienia wraz z pouczeniem o możliwości jego zaskarżenia, a co za tym idzie przez błędny opis czynu nie został on pozbawiony przysługujących mu w postępowaniu uprawnień.

Przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. popełnia ten, kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. Czynność sprawcza polega na zaborze. Zabór polega na wyjęciu rzeczy spod władztwa właściciela lub posiadacza i przejęciu we własne władztwo sprawcy. Zabór jest dokonany bezprawnie, bez zgody właściciela lub posiadacza rzeczy. W wypadku kiedy zabór rzeczy następuje za zgodą właściciela lub posiadacza, znamiona kradzieży nie zostają zrealizowane (zezwolenie uprawnionego).

Zgodnie z art. 288 § 1 k.k. przestępstwo to popełnia ten, kto cudzą rzecz niszczy, uszkadza lub czyni niezdatną do użytku. Czyn ten ma charakter umyślny, a umyślność ta może wystąpić zarówno w formie zamiaru bezpośredniego, jak i wynikowego. Nie ma przy tym znaczenia cel i motywacja sprawcy. Sprawca musi obejmować umyślnością desygnaty wszystkich znamion typu czynu zabronionego, w tym także skutek w postaci zniszczenia, uszkodzenia lub uczynienia niezdatną do użytku rzeczy, w stosunku do której podejmuje swoje zachowanie. W przypadku zachowania objętego formą zamiaru bezpośredniego, w płaszczyźnie intelektualnej sprawcy musi mieć świadomość konieczności tego, że jego zachowanie prowadzić będzie do zniszczenia, uszkodzenia lub uczynienia niezdatną do użytku cudzą rzecz lub świadomość możliwości doprowadzenia do takich stanów rzeczy w wyniku przedsiębranego zachowania. Uświadomione elementy zachowania sprawcy muszą być objęte wolą w postaci chęci wywołania uświadomionych stanów rzeczy.

W przypadku działania umyślnego, gdy umyślność występuje w formie zamiaru wynikowego, sprawca musi mieć świadomość możliwości doprowadzenia swoim zachowaniem do zniszczenia, uszkodzenia lub uczynienia niezdadną do użytku cudzej rzeczy oraz godzić się na zrealizowanie uświadomionych elementów.

Przechodząc na kanwę przedmiotowej sprawy, wskazać należy, iż w toku postępowania przygotowawczego ustalono, że w dniu 27 lipca 2010r. zmarł K. B. (1). W chwili śmierci K. B. (1) był mężem J. B. oraz posiadał czworo dzieci z innych związków, z czego trójka - W. B., K. B. (3) i K. B. (2) są osobami dorosłymi. K. B. (1) wraz z bratem A. B. byli właścicielami domu jednorodzinnego w B. przy

ul. (...). A. B. był właścicielem $\frac{1}{4}$ domu, pozostałe $\frac{3}{4}$ w równych częściach odziedziczyły po śmierci K. B. (1), jego dzieci W. B., K. B. (2) i K. B. (3). Wzajemne stosunki pomiędzy członkami rodziny nie należał do najlepszych. Córki zmarłego K. i K. mieszkają w A. gdzie przebywa również ich matka B. B., z kolei syn W. B. mieszka w R.. Zarówno dzieci K. B. (1), jak również jego brat utrzymywali z nim sporadyczny kontakt. Po śmierci K. B. (1) do B. przyjechał A. B., który zabrał klucze od domu J. B. oraz S. Z. (która opiekowała się K. B. (1)), jednocześnie wymienił zamki w drzwiach. J. B. wyprowadziła się do swoich rodziców do R.. Zimą (...), na skutek nieumyślnego zaniedbania ze strony właścicieli domu doszło do popękania instalacji grzewczej oraz rur w całym domu, w wyniku czego zalane zostały ściany i podłogi, a następnie doszło do zagrzybienia, zniszczenia pozostałych w pomieszczeniach mebli. Wiosną 2011r. A. B. skontaktował się z J. B., chcąc, aby posprzątała ona dom. J. B. w czynnościach tych pomogła S. Z. oraz szwagier M. N., któremu A. B. zlecił wywiezienie wszystkich starych mebli, uszkodzonych grzejników, pieca CO, starej prali oraz gazówki. W momencie, kiedy J. B. i S. Z. weszły do domu z zamiarem posprzątania, nie było już w nim kolekcji książek ani płyt. W toku postępowania przygotowawczego przesłuchano w charakterze świadków: J. B. – żonę zmarłego K. B. (1) (karta 36-37), S. Z. – opiekunkę zmarłego (karta 34-35), M. N. – szwagra J. B. (karta 32-33), W. B. – syna zmarłego (karta 26) oraz A. B. – brata zmarłego, współwłaściciela przedmiotowej nieruchomości (karta 43-45), na podstawie których ustalono powyższe stan faktyczny w sprawie. Podnieść należy, że W. B. wskazał, iż w domu w B. ostatni raz był

w dniu 29 lipca 2010r. Od tego czasu nie odwiedzał tej nieruchomości, a całą wiedzę odnośnie zdarzenia zniszczenia kradzieży wyposażenia posiada od B. B.

i A. B.. Z kolei K. B. (2) i K. B. (3) oraz ich matka B. B. na stałe mieszkają i przebywają w Anglii. W toku postępowania przygotowawczego przeprowadzono rozmowę telefoniczną z B. B..

W ocenie Sądu, w toku czynności podjętych przez Prokuratora nie dopuszczono się żadnych błędów, konsekwencją których mogłoby być uchylene zaskarżonego postanowienia. Prokurator dokonał prawidłowej oceny pełnego materiału dowodowego. Skarżący nie powołał się na nowe, nieznane wcześniej dowody, albo źródła, które pozwoliłyby takie dowody uzyskać.

Zebrany materiał dowodowy nie jest wystarczający dla kontynuowania postępowania przygotowawczego. Mając na uwadze powyższe okoliczności, nie znajdując podstaw do uchylene zaskarżonego postanowienia i całkowicie podzielając pogląd Prokuratury, Sąd uznał, że zażalenie skarżącego A. B. nie zasługuje na uwzględnienie.